

**Oświadczenie złożone przez senatorów
Grzegorza Wojciechowskiego, Jana Marię Jackowskiego,
Wojciecha Skurkiewicza, Roberta Mamąta, Bogdana Pęka,
Krzysztofa Słonia, Marka Martynowskiego,
Henryka Górskiego i Wiesława Dobkowskiego
na 39. posiedzeniu Senatu
w dniu 20 września 2013 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Marka Biernackiego, do przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa Antoniego Górskiego oraz do prezesa Sądu Okręgowego w Kielcach Bogusława Sędkowskiego

Szanowny Panie Ministrze! Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowny Panie Prezesie!

Jako senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej 20 czerwca 2013 r. złożyliśmy oświadczenie senatorskie do rzecznika praw obywatelskich i do prokuratora generalnego, zwracając się do obu wymienionych urzędów o zainteresowanie się prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach, gdzie naszym zdaniem doszło do niesprawiedliwości, do wyrządzenia krzywdy oraz do naruszenia konstytucyjnej wolności słowa i wyrażania opinii.

W reakcji na nasze oświadczenie rzecznik prasowy Sądu Okręgowego w Kielcach, mimo iż oświadczenie nie było skierowane do tego sądu, jeszcze zanim odpowiedzieli na nie właściwi adresaci, w publicznej wypowiedzi dla „Gazety Wyborczej” zaatakował senatorów, zarzucając im próbę bezprawnego wpływania na sąd. Gdy w odpowiedzi na ten atak zaprotestowaliśmy, prezes Sądu Okręgowego w Kielcach w odpowiedzi na oświadczenie z dnia 26 sierpnia 2013 roku poparł rzecznika i uznał jego wypowiedzi za obronę zagrożonej niezawisłości sędziowskiej. Pan prezes uznał też, że zwrócenie się senatorów do prokuratora generalnego i rzecznika praw obywatelskich stanowiło próbę wywarcia wpływu na sąd.

W związku z tą sytuacją mamy następujące pytania do ministra sprawiedliwości i do Krajowej Rady Sądownictwa.

1. Dlaczego rzecznik prezesa Sądu Okręgowego w Kielcach wypowiadał się o oświadczeniu senatorów z 20 czerwca 2013 r., mimo że było to oświadczenie skierowane do innych organów?
2. W jakim stopniu oświadczenie senatorskie z dnia 20 czerwca 2013 r. skierowane nie do sądu, lecz do rzecznika praw obywatelskich oraz do prokuratora generalnego, zawierające prośbę o zainteresowanie się sprawą nieprawomocnie zakończoną w pierwszej instancji mogło stanowić zagrożenie dla niezawisłości sędziowskiej i niezależności sądu? Jeśli oświadczenie to mogło odnieść taki skutek, to na czym miałyby polegać to zagrożenie? Czy zainspirowani tym oświadczeniem rzecznik praw obywatelskich lub prokurator generalny mogliby podjąć bezprawne próby wywarcia wpływu na sąd?
3. Czy senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej mają prawo zwracać się do prokuratora generalnego i do rzecznika praw obywatelskich o zainteresowanie się sprawą zakończoną już przed sądem pierwszej instancji?
4. Czy nieprawomocny wyrok sądu wydany w pierwszej instancji w sprawie karnej może być przedmiotem krytycznych ocen i opinii, w tym także ocen i opinii senatorów Rzeczypospolitej Polskiej? Jeśli nie może, to z jakiej podstawy prawnej wynika zakaz formułowania takich ocen i opinii?
5. Czy nie uważają państwo, że reakcja prezesa sądu okręgowego była arogancka i histeryczna i może być odebrana jako próba tłumienia konstytucyjnego prawa do krytyki, w tym przypadku do krytyki sądu, który jak każda władza publiczna podlega ocenie i krytyce?

6. Czy nie uważają państwo, że reakcja prezesa Sądu Okręgowego w Kielcach może być uznana za próbę nieuprawnionego wpływania na wykonywanie mandatu przez senatorów Rzeczypospolitej Polskiej?

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Jan Maria Jackowski
Wojciech Skurkiewicz
Robert Mamątow
Bogdan Pęk
Krzysztof Słoń
Marek Martynowski
Henryk Górski
Wiesław Dobkowski